

Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon (+420) 221 005 111

Institute of Copyright, Industrial
Property Rights and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University

Institut für Urheberrecht,
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität

POSUDEK VEDOUcíHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Autor diplomové práce: Boris ŠENKYŘÍK
Název diplomové práce: Autorskoprávní ochrana databází
Datum odevzdání práce: březen 2013
Rozsah práce: 68 stran, vlastní text 61
Vedoucí diplomové práce: JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.
Oponent diplomové práce: JUDr. Petra Žikovská

Autor se ve své diplomové práci věnuje problematice autorskoprávní ochrany databází, tématu, které rezonuje v odborné literatuře i judikatuře, především Evropského soudního dvora. Byť v případě právní ochrany databází nejde o zcela nový fenomén – vždyť jedna z forem ochrany, sui generis byla přijata v EU již v roce 1996 – stále jde o ožehavou problematiku v teorii i praxi.

Diplomant pojal svou práci jako spojení dvou základních témat a to obecné problematiky autorskoprávní ochrany (ochrana struktury databáze) a sui generis ochrany (zvláštní ochrana obsahu databáze), čemuž věnuje 11 kapitol, se samozřejmým důrazem na problematiku sui generis ochrany dle evropské směrnice 6/96, o právní ochraně databází (kapitola 7-8). Neopomíná ani mezinárodněprávní kontext (kapitola 3), či otázku nekalé soutěže (kapitola 9).

Práce je dobře systematicky postavená, autor postupuje od obecnějších pojednání až ke gradujícím přehledným závěrům v kapitolách 8, 10 a 11, kde podrobuje příslušnou evropskou směrnici odůvodněné kritice, věnuje se budoucímu výhledu ochrany databází a konečně výstižným závěrečným (kritickým) úvahám.

Především z těchto partií je jasný názor autora v dané oblasti. Ve stručnosti řečeno, autor v době informační společnosti, akcentující zde výslovně zájem na volném šíření informací, nepovažuje za vhodné zakotvení zvláštní ochrany databází (nad rámec ochrany čistě autorskoprávní, stran struktury databází), jak zavedeno v Evropské unii, a považuje ji v zásadě za zbytečný institut. Ba co víc, za institut „unáhleně“ přijatý, který je „mementem“ legislativních aktivit do budoucnosti. Velmi trefně autor hovoří o „vyprázdněnosti“ sui generis ochrany v důsledku judikatury Evropského soudního dvora (viz zejména rozhodnutí ve věci British Horseracing Board), která

původní legislativní znění sui generis ochrany databází natolik usměrnila, že z původního konceptu mnoho nezbylo. Tím se pak vrací otázka smyslu a účelu sui generis ochrany.

Již z řečeného je zřejmé, že téma je celkově dobře uchopeno, včetně metodické stránky, logické návaznosti i toku textu, autor prokazuje znalost základních právních institutů z oboru autorského práva a snaží se v práci uvádět vlastní závěry a úvahy. Z hlediska pramenů se soustředí na českou komentářovou literaturu s přihlédnutím k některým anglickojazyčným pracem, dobře pracuje i se zásadními zdroji judikatury (především té evropské).

Celkově práce prokazuje dobrou orientaci diplomanta a zřetelný zájem o obor, nemá závažných formálních a právních vad a jako taková může být jistě doporučena k obhajobě.

Podle výsledku ústní obhajoby navrhuji klasifikační stupeň výborně. Při obhajobě by se diplomant měl zaměřit otázku aplikace obchodního tajemství a nekalé soutěže na ochranu databáze.

.

V Praze dne 2. května 2013

JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.